

Nałęcz, Daria

Sprawozdanie z posiedzenia Komisji Historii Prasy

Kwartalnik Historii Prasy Polskiej 22/1, 137

1983

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

SPRAWOZDANIE Z POSIEDZENIA KOMISJI HISTORII PRASY

Dnia 17 maja 1982 r. odbyło się kolejne zebranie Komisji Historii Prasy przy Komitecie Nauk Historycznych PAN. W części organizacyjnej poświęcono uwagę przygotowaniom do druku materiałów z ubiegłorocznego sympozjum „Prasa—Polityka—Kultura”. Dokonano także wyboru przewodniczącego Komisji na kolejną kadencję. Został nim ponownie doc. Jerzy Myśliński.

W drugiej części zebrania wysłuchano referatów doc. Konrada Zawadzkiego i doc. Józefa Szczepańca o stanie badań i postulatach badawczych w zakresie opracowywania dziejów staropolskiej prasy informacyjnej i czasopiśmiennictwa tegoż okresu.

W dyskusji wiele uwagi poświęcono chronologii rozwoju prasy. Uznano, iż cezurę końcową okresu — umownie określanego jako staropolski bądź też dawny — w dziejach prasy wyznaczać winien rok 1815, tak ze względu na jego rolę w szerszych procesach historycznych obejmujących całą Europę (doc. J. Łojek), jak również przez organiczne, nie przerwane jeszcze związki z epoką stanisławowską (prof. Wiesław Śladkowski, doc. J. Szczepaniec).

Kontrowersję wśród dyskutantów wzbudziła potrzeba uwzględniania w badaniach prasowych kalendarzy. Doc. Łojek wskazywał na niezbędność ich analizy, podkreślając wielką wagę kulturową tych wydawnictw, przy jednoczesnym braku zainteresowania nimi przez badaczy innych dyscyplin. Doc. Szczepaniec z kolei przychylił się do sądu, iż kalendarze jako specyficzny i odmienny rodzaj piśmiennictwa nie powinny wchodzić w zakres opracowań prasowych.

Podobne wątpliwości zdawały się budzić druki ulotne, zwłaszcza zaś te, które ukazywały się po roku 1729. Prof. Alina Siomkowska sugerowała, iż powinny one również znaleźć się w optyce prac historyków prasy. Temu stanowisku sprzeciwiał się doc. K. Zawadzki, utrzymując, iż charakter tych wydawnictw — po roku 1729 zarzucających zamieszczanie wszelkich treści informacyjnych na rzecz politycznego pamfletu czy publicystyki politycznej — skłania raczej do wyłączenia ich z badań prasowych.

Znaczną część dyskusji poświęcono potrzebie sporządzania regestrów i reprintsów prasy dawnej, wskazując na olbrzymie zaniedbania i potrzeby w tej dziedzinie.

Wśród postulowanych problemów, które ciągle dotąd skupiają zbyt mało zainteresowania, wymieniano zagadnienie badań nie tylko nad monografiami poszczególnych tytułów, ale i nad dziejami opinii publicznej, zwłaszcza zaś nad zasięgiem potencjalnego horyzontu intelektualnego, politycznego, naukowego itp. odbiorcy prasy (doc. J. Łojek).

Komisja zwróciła również uwagę na potrzebę koordynowania tematyki prasoznawczej podejmowanej w pracach magisterskich. Zadanie to będzie — niestety — niewykonalne dotąd, dopóki uczelnie nie będą sporządzać pełnych wykazów przygotowywanych prac magisterskich.